

Til nr. 14

Når finansielle virksomheder indgår i en koncern, er der ved koncerninterne transaktioner risiko for, at der indirekte overføres midler mellem selskaberne, hvis der fastsættes en pris eller vilkår, der ikke er markedsmæssige.

Til imødegåelse heraf har Finanstilsynet i medfør af stk. 1 udstedt bekendtgørelse nr. 189 af 24. marts 1998 om koncerninterne transaktioner. Derudover er der i den finansielle lovgivning særlige bestemmelser om visse typer af koncerninterne transaktioner (primært lån og sikkerhedsstillelse).

Såfremt en transaktion i dag indgås i strid med reglerne i den nævnte bekendtgørelse, er sanktionen straf i form af bøde.

Som yderligere sanktion foreslås det i stk. 2, at transaktionen skal ophæves, og ydelserne tilbageleveres med forbehold for tredjemands eventuelle bedre stiftede rettigheder eller anden umulighed. Er der således eksempelvis tale om en aftale om salg af et aktiv i strid med bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, og bliver aktivet af forsikringselskabets medkontrahent derefter videresolgt til en tredjemand, som efter dansk rets almindelige regler om eksstinktion af rettigheder har erhvervet ret til aktivet, kan tilbagelevering ikke finde sted.

Udgangspunktet for Finanstilsynets vurdering af, hvorvidt en transaktion er indgået i strid med reglerne i bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, vil være den erklæring, selskabets revisorer afgiver herom i revisionsprotokollatet vedrørende årsregnskabet, jf. § 4, stk. 5, i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder og finansielle koncerner.

Da der er tale om tilbagelevering, vil alene transaktioner vedrørende ydelser, der rent faktisk kan tilbageleveres, skulle ophæves i medfør af bestemmelsen. Er der indgået en aftale i strid med bekendtgørelsen om koncerninterne transaktioner, om eksempelvis en arbejdsydelse, kan en sådan ikke tilbageleveres.

Kan ydelserne ikke tilbageleveres, vil forsikrings-selskabet eventuelt kunne få et økonomisk tab erstatet efter dansk rets almindelige erstatningsregler.

Består ydelsen i, at forsikringselskabet skal stille sikkerhed, skal en sådan sikkerhedsstillelse ophøre, medmindre sikkerhedsstillelsen er afgivet over for en medkontrahent i god tro.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 er baseret på principperne i aktieselskabslovens § 115, stk. 3-4 om lån og sikkerhedsstillelse i strid med § 115, stk. 1 (ulovlige aktionærlån) og finder alene anvendelse på transaktioner indgået efter lovens ikrafttræden.

En ophævelse af en koncernintern transaktion vil også skulle finde sted i tilfælde, hvor forsikringselskabets medkontrahent ikke har vilje eller evne til at udligne forskellen mellem markedsvilkår og den koncerninterne transaktions vilkår. Som eksempel kan nævnes et forsikringselskabs salg af en fast ejendom til et koncernforbundet selskab til en pris, der ligger under markedsværdien.

Til nr. 15

Indholdet af det eksisterende kapitel 15 er i stort set uændret form, bortset fra visse moderniseringer, overført fra lov om livsforsikringsvirksomhed fra 1904.

For at skabe bedre overensstemmelse mellem behandlingen af de af kapitel 15 omfattede administrationsboer og behandlingen af finansielle virksomheders konkurs- og likvidationsboer foreslås kapitlets bestemmelser ændret, således at administrationen fremover ikke vil skulle varetages af Finanstilsynet, men af en af Finanstilsynet udnævnt administrator eventuelt i fællesskab med en eller flere medadministratorer med særlig indsigt i forsikringsforhold.

Den almindelige udvikling siden bestemmelseernes tilblivelse i begyndelsen af århundredet, herunder den øgede differentiering af forsikringsforretningerne, betyder, at der kan være uklarhed omkring de eksisterende bestemmelsers indhold.

Dertil kommer, at Forsikringsrådet i udtalelse til Markedsværdiudvalget om rentegarantiproblemet af 30. august 1999 har udtalt:

»Reglerne i lov om forsikringsvirksomhed for et administrationsbo findes i lovens kapitel 15, men disse regler er ikke udtømmende. Ved behandlingen af eventuelle administrationsboer vil Forsikringsrådet konkret afveje forholdet mellem konkurslovens ligebehandlingsprincip og kontributionsprincippet. Forsikringsrådet finder det rigtigst at tage udgangspunkt i, i hvilket forhold forsikringerne med de forskellige rentegarantier/ydelsesgarantier har bidraget til opbygningen af de eksisterende hensættelser, men vil altså foretage en konkret afvejning af forholdet mellem på den ene side ligebehandlingsprincippet - samme forholdsmæssige reduktion på alle ydelser med rentegaranti - og på den anden side kontributionsprincippet - samme forrentning til alle forsikringer - fra administrationsbo til administrationsbo.«

Økonomiministeriet vil derfor nærmere gennemgå reglerne i kapitel 15 og vurdere mulighederne for at præcisere indholdet af bestemmelserne. Reglerne i kapitel 15 vil eventuelt efterfølgende blive foreslået ændret i overensstemmelse hermed.